

системи управління галузі цивільної авіації безпечними послугами з повітряних перевезень; посилення міжнародної діяльності України [3].

Отже, розвиток авіаційної галузі в Україні значною мірою залежатиме від ефективності державного регулювання, правовою основою якого чинне законодавство. Важливою складовою державної політики є удосконалення нормативно-правової бази в частині приведення її у відповідність із сучасними міжнародними вимогами, що формуються з боку ЄС, Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), Європейської конференції цивільної авіації (ЄКЦА), Європейської організації з безпеки аеронавігації (ЄВРОКОНТРОЛЬ). Нагальними завданнями є реформування системи управління галузі цивільної авіації, зокрема, створення ефективної структури управління галуззю, яка відповідатиме сучасним викликам; запровадження сучасних підходів щодо здійснення нагляду за безпекою польотів та забезпечення авіаційної безпеки; забезпечення доступності інформації щодо діяльності державних органів для підприємств авіаційної галузі та громадськості.

Література

1. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 323/94-вр // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 447.
2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48– 49. – Ст. 536.
3. Про затвердження стратегічного плану розвитку авіаційного транспорту на період до 2020 року: Наказ Міністерства інфраструктури України від 21 грудня 2015 р. № 546 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/documents/444.html>

УДК 629.7(930)(477)(043.2)

Кирпічнікова А. Є., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пильгун Н. В., к.ю.н., доцент

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АВІАЦІЙНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

Авіаційна сфера в Україні на сучасному етапі розвитку займає провідне місце в системі надання послуг населенню. Історія її становлення є неймовірно цікавою і має багату спадщину. Першим у вітчизняній історіографії до розв'язання проблеми періодизації історії авіації наблизився харківський дослідник В. С. Савін. 1995 р.,

він видав працю «Авіація в Україні. Очерки истории», у якій схематично визначив п'ять основних етапів розвитку авіації в Україні: епоха створення перших проектів; період становлення авіації – початок ХХ ст.; період 1917–1920 рр.; міжвоєнний період; період після Другої світової війни [1, с. 4-10].

У період після Другої світової війни в Україні формується авіапромисловий комплекс, який становив складову частину загальносоюзного. Його основу склали два літако-будівних заводи – у Харкові та Києві, а також авіамоторний у Запоріжжі. Поряд з цими виробничими підприємствами на теренах України знаходились два конструкторські бюро – з проектування літаків в Києві, засноване О. Антоновим, та зі створення авіаційних двигунів в Запоріжжі, засновником якого був О. Івченко.

Загалом же до 1912 р. лише в Києві було збудовано близько 40 літальних апаратів, частина з яких, щоправда, так і не змогла піднятися в повітря. В 1910-1912 рр. були створені авіаційні майстерні О. Карпеки, В. Іордана, О. Свешнікова, В. Ільцького та інших [1, с. 75].

В Україні формування системи правового регулювання та створення органів держави у сфері управління цивільною авіацією було закріплено законодавством унаслідок ухвалення таких нормативно-правових актів:

- Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки «Про перелік міністерств та інші центральні органи державного управління Української РСР» від 13.05.91р. № 10306-XI, статтею 1 якого серед інших Міністерств Української РСР визначено й Міністерство транспорту України;

- Постанова Кабінету Міністрів України «Про створення Державної адміністрації авіаційного транспорту України» від 25.03.92 р. № 146 та «Питання Державної адміністрації авіаційного транспорту України» від 11.07.92 р. №392, якими для забезпечення ефективного управління цивільною авіацією передбачалося створення Державної адміністрації авіаційного транспорту України (Укравіація), а також установлювалося, що Укравіація є державним органом управління (органом державної виконавчої влади), який здійснює керівництво авіаційним транспортом та реалізує державну політику в цій галузі. Укравіація була визначена як установа, підвідомча Кабінету Міністрів України, і увійшла до системи Мінтрансу України;

- протягом більше десяти років вітчизняне законодавство, що регулює діяльність авіаційного транспорту, перебуває на етапі становлення, який супроводжується прийняттям нових законів та

підзаконних актів та постійним вдосконаленням чинних нормативно-правових актів [2, с. 38-39].

У вересні 1992 року Україна стала членом ІКАО, у травні 1993 року прийняла власний Повітряний Кодекс та стрімко встановила повітряні мости з багатьма країнами світу [3, с. 8].

Тому нині існує Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. Історично саме ця Конвенція поклала початок співробітництву між націями і народами світу.

У рамках загальної адміністративної реформи в Україні, початок якої співпав з прийняттям України 15 грудня 1999 року у члени Європейської конференції цивільної авіації, відбувається послідовне реформування системи управління цивільною авіацією в державі.

Враховуючи все вище наведене, можна сказати, що Україна має свою багату історію розвитку вітчизняної авіації. Тому, десятиріччя за десятиріччям складалась авіаційна спадщина, отримана Україною в період відновлення її державності. У теперішній час державна влада докладает багато зусиль для того, щоб дана галузь країни відповідала світовим стандартам. І головне, маючи таке вагоме авіаційне минуле, Україна як держава має не покладати рук і продовжувати розвиватися у цій сфері.

Література

1. Савин В.С. Авиация в Украине. Очерки истории / В.С. Савин. – Харьков: Основа, 1995. – 264 с.
2. Повітряне право України [Текст]: навчальний посібник / за заг. ред. В.В. Костицького. – Дорогобич : Коло, 2011. – 552 с.
3. Козловський А.А. Розвиток концепції повітряного права України: історія та сучасність / А.А Козловський, З.І Боярська // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія «Юридичний вісник «Повітряне і космічне право». – 2009. – № 3 (12). – С. 8-12.
4. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/go/995_038